

BOULE

MaliGRAD

Festival cvijeća

Na pozornicu dolazi Marijeta koja na sebi ima reklamni pano preko leđa i prsa na kojem piše: MEĐUNARODNI FESTIVAL CVIJEĆA – IZBOR ZA NAJBOLJU SLIKU – NAGRADA: SLIKA ĆE BITI IZLOŽENA PORED MONA LIZE

JURAJ: (pročita natpis na glas) Baš me briga. Bolje da je nagrada čokolada.

ZOE: Što to moje uši čuju? Nemam vremena čekati. Idem slikati što bolje mogu pa da budem pored Mona Lize. A što bi mogla crtati? Nacrtat ću najljepši cvijet! Ali, koje boje?

NIKASO: Festival cvijeća? Natjecanje? Mona Liza? Prihvaćam izazov! A koje boje je izazov?

SIRO: Jesam li ja to dobro čuo? Festival cvijeća? Dolazim! Mogao bih nacrtat crveni ili plavi ili žuti cvijet, ako ne i narančasti.

ŽORŽ: Koja bi boja najbolje odgovarala uz Mona Lizu. Možda smeđa?

ZOE: Koje bi mogla biti najbolja boja za pobjedički cvijet?

NIKASO: Kistiću moj, već dugo se znamo, ali sada je pred nama najveći izazov.

SIRO: Sad je pobjedički trenutak. Samo još da izaberem prave boje.

ŽORŽ: Zašto mora postojati toliko boja na ovom svijetu.

SLIKARI: Dodite boje da izaberemo pravu!!!

PLAVA

ANTUN: Plava je najbolja boja.

ZOE: Zašto baš plava?

FILIAN: Zato što je plavo more i nebo (pokazuje staklenke s "morem" i "nebom").

NIKO: Ali ja želim nacrtati cvijet.

ANTUN: Pa plava je orhideja.

FRANE: I vodopija.

ANTUN: I perunika.

SIRO: Što jest, jest, ima plavog cvijeća.

FILIAN: A plava boja i smiruje.

ANTUN: Vole ju dječaci i djevojčice.

FILIAN: Plava je najdublja boja.

FRANE: I najviša.

NIKASO: U redu, nagovorili ste me. Biram plavu.

ŽORŽ: Onda ćemo mi neku drugu.

ZELENA: Evo i nas.

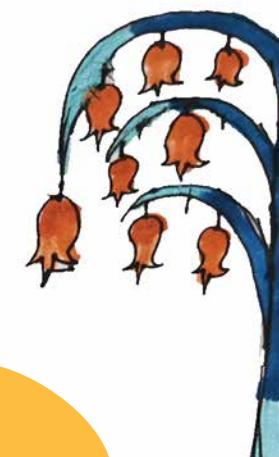
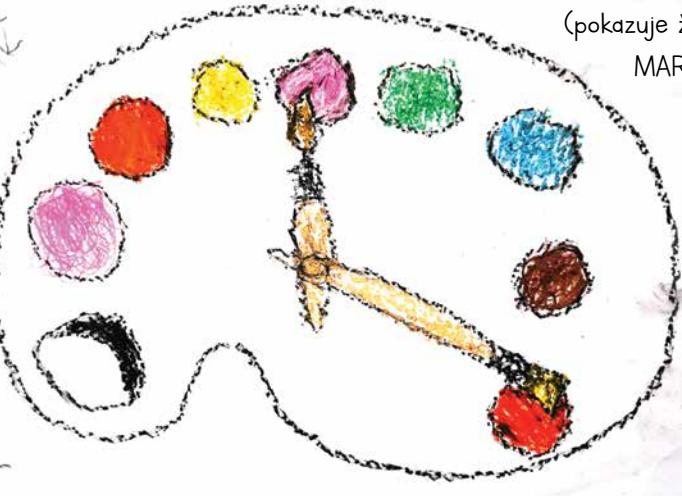
MARKO: Zelena je boja prirode, zato je najljepša.

ŽORŽ: Ma daj! Kako to misliš, zelena je boja prirode?

MATKO: Bez zelene ne bi bilo zraka, ni života.

JURKO: Da! Sve su biljke zelene boje.

IVONA: Nije istina! A što je s jagodom, paprikom, višnjom, trešnjom, JABUKOM? (pokazuje crvenu jabuku)

KIKI: Pa dobro, ali i dalje sve biljke imaju zeleno lišće.

JURKO: Uostalom, i jabuka i paprika isto mogu biti zelene (pokazuje zelenu jabuku).

NINA: Zelene jabuke? Fui! Pa to je kiselo.

NINA: Mi mislimo da su žute jabuke najbolje jabuke (pokazuje žutu jabuku).

MARIJANA: A i žute paprike su najbolje paprike.

ZOE: Dobro, dosta! Dosta svade. Neka svaka boja kaže zašto baš ona.

ŽUTA

MARIJANA: Žuta je najveselija boja!

NINA: I suncokreti su žuti, a najljepše su cvijeće.

MARIJANA: I Sunce je žuto, a ono nas grije.

CRVENA

MARINA: Najljepše su crvene ruže.

NINA: Crvena je boja ljubavi.

LORENA: Svi znamo da je crvena najvažnija jer su srce i krv crveni.

SIRO I ŽORŽ: Ja bi crvenu.

NINA: Nas, crvenu boju, dobit će samo jedan od vas dvojice.

IVONA: Znamo da je crvena boja, boja ljubavi.

LORENA: Tko reče najljepšu ljubavnu rečenicu moći će nacrtati svoj crveni cvijet.

SIRO: Ne znam šta ću reč.

MATKO: Ma kakve su to gluposti?

KIKI: Jednostavno izaberite.

MARKO: Hajde, nemamo cijeli dan.

(Dolazi Marijeta s vrećom)

NIKASO: Hajde Crvena, Žuta i Zelena. Ubacite svoje jabuke.

NINA (ž): I šta sad?

NIKASO: Sada svatko izvlači jednu jabuku iz vreće. Koju boju izvuku, ta je njihova.

Zoe, Žorž i Siro izvlače jabuke iz vreće. Zoe zelenu, Žorž crvenu, Siro žutu. Nakon izvlačenja se veseli jer su napokon odabrali boje i uzimaju kistove)

DUGA: A koji to cvijet ima samo jednu boju?

(Slikari zastanu i zamisle se.)

ŽORŽ: Istina.

SIRO: Koje još boje uopće postoje?

CRVENA: Pomiješajte menel!

ŽUTA: I menel!

SKUPA: I dobit ćete ovu čaroliju.

NARANČASTA: Ja sam narančasta boja.

SIRO: To znamo.

ZOE: A po čemu si ti to tako posebna?

ANTONIO: Narančasta boja je najbolja!

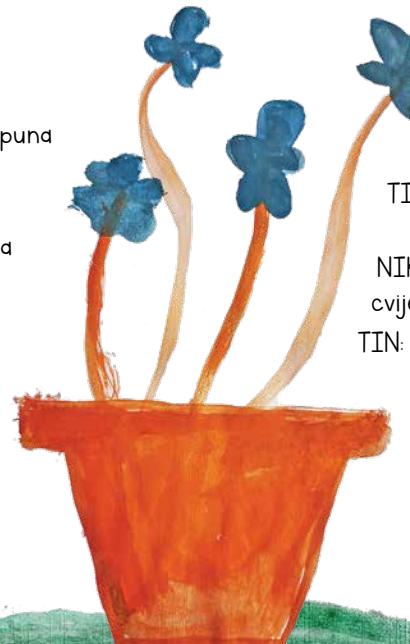
LORI: Po meni je naranča dobila ime, a ona je puna vitamina C.

IVAN/ANTONIO: Ja sam najpopularnija boja u Indoneziji i tamo me koriste za zabavu.

LORI: I zečevi se razvesele kad me vide jer je mrkva njihova najdraža slastica.

ANTONIO: A mrkva je dobra i za vid.

NIKASO: Baš ti hvala. Ja slabo vidim pa ću odabrati tebe.

LJUBIČASTA

FRANCISKA: Ja sam cyjetić ljubičaste boje
jako volim prijatelje svoje
volim Klaru svoju
al najviše volim ljubičastu boju.

PETRA: Ja potičem kreativnost kod umjetnika i djece.

ZOE i SIRO: Pa mi smo i jedno i drugo!

PETRA: Na Tajlandu označavam jutro. Dakle, kad Sunce u Narančastoj boji zađe, u meni, Ljubičastoj, izade (Franciska polako podiže glavicu ljubičastog kupusa iznad glave)

SIRO: Izvukao sam Žutu, boju zalaska Sunca... A sad, kad ovo čujem, neka moj cvijet bude u bojama Sunca.
Ja biram Ljubičastu!

ŽORŽ: Umorio sam se od ovog biranja boja, mogao bih nešto pojesti.

ROKO: Onda je Smeđa pravi izbor za tebe.

ŽORŽ: Zašto?

MORIS: Zato što je Smeđa najslađa boja.

ŽORŽ: Kako to misliš?

ROKO: (pruži mu čokoladu):
Jer je to boja čokolade.

ŽORŽ: Dobro. Ali zašto da bude na mojoj slici?

TIN: Jer je zemlja smeđa, a cvijeće se sadi u zemlji.

NIKASO: A tko je vidio smede cvijeće?

TIN: Pa... nitko...

MORIS: Ali baš zato će tvoj cvijet biti najposebniji.

ZOE: Ali... Koja boja onda još ostaje za mene?

ROZA: Pjeva pjesmu "Roza".

ZOE: Imać pravol Roza je ionako boja za princeze.

ISABELLA: A princeze nose krunu (stavlja joj roza krunu na glavu)

NIKASO: Jesmo li napokon gotovi s biranjem boja?

SIRO: Izgleda da jesmo.

(Slikari se opet veseli i počinju slikati. Okreću svoje gotove slike.)

DUGA: Dosadnoooo....

ZOE: Tko je to rekao?

DUGA: Ja... Duga...

ŽORŽ: Ča je dosadno?

DUGA: Vaše slike.

SIRO: A kako da ih popravimo?

DUGA: Bojam!

NIKASO: Ja nemam više boja.

ZOE: Ni ja.

ŽORŽ: Ni ja.

SIRO: Bogami, ni ja.

DUGA: A svi zajedno?

NIKASO: Duga ima pravo. Spojimo se u jednu sliku.

ZOE: Da, u veliku šarenu sliku.

ŽORŽ: A kako da to izvedemo?

SIRO: Dugo, pomozi.

DUGA: Čarolija selotejpali!!!

Dizu se boje iz duge sa selotepom u rukama i spajaju slike u jednu.

SLIKARI: Vau.

MARIJETA: Podjednik natjecanja na festivalu cvijeća je slika šarenih cvjetova.

SVI: Jeeeeeee!!!

ŠARENI ROĐENDAN

Djeca divljuju po učionici, gadaju se papirićima, viču i sve ono što već djeca rade pod odmorom.
Čuje se školsko zvono.

JELENA: Ide Coljakica.

SVI: Coljakica, Coljakica

Svi sjedaju na svoja mesta. Ulazi učiteljica, svi ustaju.

SVI: Dobar dan učiteljice.

UČITELJICA: Sjedite.

MILA: Koji sad imamo čas?

UČITELJICA: Prirodu.

Djeca negoduju ili se vesele, kako ko.

UČITELJICA: Tišina. Danas nećemo učiti novo gradivo.

SVI: Jeeee.

UČITELJICA: Ispitivat ćemo staro.

SVI: Buuuuu!!!

UČITELJICA: Tišinal Anamari, koje znaš vode stajačice?

ANAMARI: More, jezero, bara, potok.

UČITELJICA: Gde si ti vidjela da potok stoji.

ANAMARI: Na slici na zidu moje sobe.

Svi se smiju.

UČITELJICA: Uf. Što životinje rade zimi, Ivane?

IVAN: Bude se iz zimskog sna.

ANA: Ne, nego spavaju zimski san. Ne bude se.

UČITELJICA: Bravo Ana.

GABRIJELA: Onda je moj tata životinja.

UČITELJICA: Nazvat ću ti ja tatu.

ŽELJKA: Ali neće se javiti kad spava.

Svi se smiju.

UČITELJICA: Dosta! Da vidimo jel vam i ovo smiješno – navedite listopadna stabla. Marija.

MARIJA: Davor.

UČITELJICA: Misliš javor.

MARIJA: Mislim.

UČITELJICA: Ester, gdje se nalazi najmanja kost?

ESTER: U uhu.

UČITELJICA: Opa, ima među vama I onih koji znaju točne odgovore iz prve. Željka, navedi najvažnije državne praznike.

ŽELJKA: Najvažniji je danas.

UČITELJICA: Da? A koji je to danas značajan dan?

ŽELJKA: Moj rođendan.

SVI: Sretan rođendan!!!

ŽELJKA: Svi ste pozvani.

SVI: Jeeee!!

UČITELJICA: I ja?

ŽELJKA: Da.

Čuje se školsko zvono, svi izadu osim Željke.

ŽELJKA: Baš da vidim što se sve događa na današnji dan, osim mog rođendana, naravno.

Uzme mobitel i počne tipkati po njemu.

Tada se pojavljuje veliki mobitel i u njemu Ena.

MOBITEL: Dragi gledatelji, imamo izvanredne vijesti.

Danas je u našem gradu nestalo boje.

Znanstvenici pretpostavljaju da je čovjek po imenu Bojić ukrao sve boje.

Željka se jako rastuži, čuje se školsko zvono i svi se vraćaju u razred obučeni u crno-bijelu robu.

SVI: Što ti je Željka? Što se dogodilo?
Zašto si tužna?

ŽELJKA: Na vjestima su rekli da je u cijelom gradu nestalo boja.

ANA: To nije moguće.

TIA: Kao da smo u prošlosti, pa je sve crno-bijelo.

ŽELJKA: Kakav je to rođendan bez boja i šarenih balona.
Otaknat ću ga.

Željka odlazi, a učiteljica dolazi.

UČITELJICA: Gdje je Željka?

JAN: Pa otišla je kući.

UČITELJICA: Zašto?

ANAMARI: Vidjela je da je nestalo boje i otkazala rođendan.

UČITELJICA: Ali, donijela sam joj dar.

TIA: Nema veze, uzet ću ga ja.

ANA: Joj, baš mi je žao Željke.

JAN: Moramo ju nekako razveseliti.

IVAN: Znam, idemo u potragu za bojama.

BOJIĆ: Nikada to nećete uspjeti.
Ja sam uzeo sve boje.

TIA: Zašto striček Bojić?

BOJIĆ: Zato što ja obožavam boje.

ANAMARI: I ja.

SVI: I ja. I ja. I ja...

Svatko kaže svoju boju koju obožava.

UČITELJICA: Ja obožavam sve boje.

BOJIĆ: Baš kao i ja gospođo Coljak. Zato ih ne želim dijeliti ni sa kim, jasno.

ESTER: To nije fer!

ANAMARI: Naša prijateljica nemože imati rođendan bez šarenih balona.

BOJIĆ: Pronađite ih, hi hi hi hi hi.

ANA: Kuda?

BOJIĆ: Svuda.

TIA: Gdje?

BOJIĆ: Svaka iza svojih vrata.

IVAN: Kako ćemo doći do njih?

BOJIĆ: Tako da riješite zadatak. Za svaku boju odgovarajući.

JAN: A ako ga riješimo?

BOJIĆ: Čiribu čiriba doći će vam ta boja, šmrc.

Bojić nestane. Učiteljica šalje učenike jedno po jednog svako po njegovu boju.

UČITELJICA: Dragi moji učenici, sada je vrijeme da pokažete što ste naučili kako biste pomogli svojoj prijateljici. Ja ću vas čekati u razredu, pa ako netko zapne neka me nazove.

GABRIJELA: A na koji broj.

UČITELJICA: II2

SVI: II2

PLAVA

ANA: Hej, evo nekih plavih vrata. Možda se iza njih nalazi plava boja.

PLAVA: Ako želiš malo plave boje moraš točno odgovoriti na tri pitanja.

ANA: Ništa lakše, valjda, pitaj plavušo.

PLAVA: Zašto je more plavo?

ANA: More nije plavo, to je odsjaj od neba.

PLAVA: Koja malá, simpatična, stvorena su plave boje?

ANA: Ti dam ti dam ti dam štrumfovi.

PLAVA: Zašto borovnice ne izlaze iz uha?

ANA: Pa zato što su borovnice voće.

BOJIĆ: Ukusi ga baba. Evo ti plavi balon.

LJUBIČASTA

TIA: Evo ljubičastih vrata.

GABRIJELA: Zaključana su, kako ćemo ih otvoriti?

LJUBIČASTA: Morate reći lozinku.

TIA: Hm, lozinka, lozinka, lozinka.

Vrata se otvore.

GABRIJELA: Kako su se otvorila ta ljubičasta vrata.

LJUBIČASTA: Zato što ste rekli lozinka, lozinka, lozinka a to je lozinka.

BOJIĆ: Imate više sreće nego pameti. Evo vam vaša ljubičica.

ROZA

BARBARA: Evo i mojih, rozih vrata.

LENKA: Zašto sve djevojčice vole rozu boju.

BARBARA: Ne vole baš sve djevojčice rozu boju.

ROZA: A dali ju ti voliš?

BARBARA: Obožavam.

BOJIĆ: Evo ti je onda.

CRVENA

JAN: Ivane, evo ih.

IVAN: Koga Jan?

JAN: Vrata.

IVAN: Kakvih vrata?

JAN: Crvenih vrata.

IVAN: Divno je imati pametnog brata.

JAN + IVAN: Kuc. Kuc, kuc dobar dan.

CRVENA: Crven dan, izvolite.

IVAN: Možete li nam dati malo crvene boje?

CRVENA: Da, ako izvršite jedan zadatak.

JAN: Koji?

CRVENA: Morate napraviti sok od jagoda.

IVAN: Ništa lakše.

JAN: Dajte nam jagode.

CRVENA: U tome i je stvar, morate ih pronaći.

Traže ih po pozornici.

IVAN: Može mala pomoći?

CRVENA: Nalaze se ispod tijela bez glave. Ima četiri noge, ali nemože hodati.

JAN: Što je to?

IVAN: Nazovimo učiteljicu!

IVAN + JAN: 1 1 2

UČITELJICA: Halo.

IVAN: Učiteljice, što to ima četiri noge, a nemože hodati.

UČITELJICA: Pa stolac, tupsone. Učili smo to iz zagonetkologije.

JAN: Dakle, jagode su ispod stolica.

IVAN + JAN: *publici* Berači pomožite.

Publika skđa prije zalijepljene jagode ispod stolica, dodaje ih Ivanu i Janu koji ih stavljuju u čašu i promučkaju.

JAN: Izvolite sok.

BOJIĆ: Nisam žedan. Evo vam crveni balon.

ZELENA

ANAMARI: Evo vrata u mojoj omiljenoj boji.

ZELENA: Pa, i sebi sam najdraži.

ANAMARI: Znaš, kod nas je nestalo boja, a moja prijateljica slavi rođendan pa mi treba jedan zeleni balon.

ZELENA: Dobit ćeš ga ako pogodiš gdje je zelena loptica.

Miče kutijice i mijenja mjesto zelenoj loptici.

ZELENA: Nije tu, nije tu, tu je, tu nije... gdje je?

ANAMARI: Nemam pojma.

Bojić se veseli.

ZELENA: *šapče* Zbila sam mi ja najdraža boja?

ANAMARI: Da.

Zelena joj pokazuje kutijicu ispod koje je loptica tako da Bojić ne vidi. Anamari digne kutijicu I izvadi lopticu.

BOJIĆ: Ni u Guinessovoj knjizi rekorda nema takvog nesretnika. Evo ti tvoj balon.

NARANČASTA:

FRANKA: U, jel to tamo zalaže sunce? *Priđe bliže*. Pa, to su narančasta vrata. Tu sigurno ima narančaste boje.

NARANČASTA: Ima, ima koliko hoćeš, ali je u vlasništvu gospodina Bojića.

FRANKA: A kako bi ja mogla dobiti malo te boje?

NARANČASTA: Jedino tako da žongliraš sa narančastima.

Franka žonglira ali joj ne ide baš najbolje pa zove učiteljicu.

FRANKA: 1 1 2

UČITELJICA: Gdje je sad zapelo?

FRANKA: Sa žongliranjem.

UČITELJICA: Vidiš, Franka, da je i klaunerija važan predmet.

Učiteljica žonglira sa dvije naranče

BOJIĆ: Opet ta Coljakica. Evo tebi balon pa žongliraj s njim. *Uzme novine i sakrije se iza njih.* Ostale su mi još samo zlatna i žuta. Morat ću malo otežati stvar. Znam! Prekinut ću telefonsku vezu sa učiteljicom.

ESTER: Eno onog Bojića. Sigurno je onda tu negdje i zlatna boja.

ZLATNA: Tu sam.

BOJIĆ: Šuti!!

ZLATNA: Šuti ti Bojić. Ja sam kraljica zlatne boje.

ESTER: Mogu li raditi za vas da zaradim malo zlatne boje?

ZLATNA: Imam zadatak za tebe. Ova škrinjica je puna

zlatnika, ali samo jedan je pravi. Nađi ga i dobit ćeš ono što tražиш.

Ester izvuče jedan zlatnik

ESTER: Evo gal Taj je pravi.

ZLATNA: Kako znaš i kako si tako brzo uspjela?

ESTER: Iz tehnologičnog smo učili da magnet privlači zlato. Pogledajte.

BOJIĆ: Zlato moje, zbogom. Šmrce.

MARIJA: Evo mojih vrata.

ŽUTA: Dobrodošla.

MARIJA: Još bolje vas našla. Trebate mi da razveslim prijateljicu.

ŽUTA: A meni treba pažnja suncokreta. Okreni ga prema meni i razveselit ćeš i mene i prijateljicu.

MARIJA: Kako da to napravim? Hal 1 1 2

ENA: Tu tu. Dobili ste pretinac govorne pošte 1 1 2.

MARIJA: Ajme meni, šta ću ja? Suncokret, suncokret, sunco kret, sunc okret. Znam!!

Zalijepi žutoj sunce na čelo i suncokret se okreće

BOJIĆ: Uf, ostah i bez zadnje boje.

Svi dolaze na pozornicu

GABRIJELA: A zašto ste vi skupljali te boje?

BOJIĆ: Htio sam napraviti veselu šarenu zabavu sa raznim bojama.

SVI: Pa hajde sa nama.

BOJIĆ: Gdje?

ŽELJKA: Na moj rođendan!

SVI: Sretan rođendan!!!

PROMIČENJE

BOJE

ANA: Što ćemo danas raditi?

KATARINA: Isto što i jučer.

MIA: Dakle, opet iste dosadne čarolije.

KATARINA: Pa nemamo ništa drugo za raditi.

ANA: Normalno da ćemo raditi čarolije kad smo čarobnjačice.

MIA: Upalimo, onda, našu čarobnu kuglu da vidimo kome na svijetu treba naša pomoći.

SVE TRI: Ću ću ruču – upali se

PATKE

ISSA I FRANKA: Kva, kva, kva, kva, kva...

ROZA: Tata, kakve su ovo kokoši?

IVO: To su patkice, vidiš kako su žute.

ROZA: Baš su slatke.

Rozu potriči za patkicama, a tata za njom.

IVO: Čekaj Roza, paži da ne padneš.

SLADOLED

LUČI: Sladoled, sladoled, kupite sladoled!

LENA: Imate li sladoled?

LUČI: Koji želite?

GAŠPAR: Čokolada sa preljevom od čokolade.

LENA: I mrvicama čokolade po vrhu.

Lena i Gašpar odlaze, dolazi Marta.

MARTA: Des ba bolan.

LUČI: Tu.

MARTA: Molim vas bosanske čevape.

LUČI: Pa nema čevapa bolan, ovo je slastičarnica.

MARTA: Daj mi onda sladoled od čevapa sa preljevom od kečapa.

Martu i Luči se svađaju i viču, a Lena i Gašpar prolaze i u čudu ih gledaju.

Hvala

ČAROBNJAČICE: Kiki riki, ugasi se.

KATARINA: Kako dosadno je danas na zemlji.

ANA: Da, nema nikoga kome treba pomoći.

MIA: Ajmo im onda odmoć.

KATARINA: Hm, a kako?

MIA: Promiješajmo im boje.

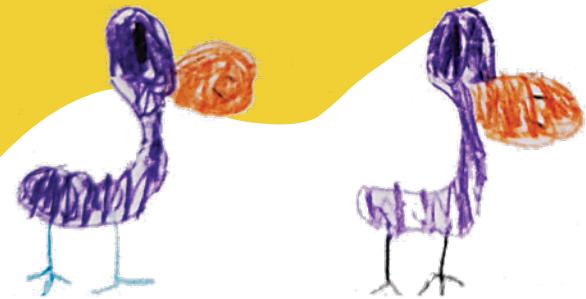
ANA: Ti se zezaš.

MIA: Nel

KATARINA: Dobro, ajmo probat.

ČAROBNICE: Čiri – biri – bec – bam

ANA: Da vidimo jeli sad zabavnije.
ČAROBNICE: Ču ču ruču upali se.

Dolaze patkice, ali ljubičaste.

PATKE: Kva, kva, kva...
ROZA: Kakve su ovo ljubičaste kokoše?
IVO: To nisu kokoše nego patke.
ROZA: Patke, a ja sam onda žirafa.

Čarobnjačice se smiju.

LUČI: Sladoled!!
LENA: Oprostite, ali ovaj sladoled je plav.

LUČI: I šta sad.
GAŠPAR: Hoćemo povrat novca.

LUČI: Nema.

LENA: Šta nema?

LUČI: Novca.

MARTA: Dosta, ovo su opet naše čarobnjačice.
Opet im je dosadno. Treba ih nekako zabavit.

LENA: A da pozovemo vile zabave.
One imaju rješenje za tu situaciju.

GAŠPAR: Vile zabavel!!!

Svi odlaze osim čarobnjačica, dolaze vile zabave.

NORA: Zašto ste pomiješale boje?

KATARINA: Zato što nam je dosadno.
DITA: Zašto nas niste zvali?
ANA: A ko ste sad pa vi?
MARIS: Vile zabave.
MIA: A super vam je zabava na zemlji. Totalna dosada.
NORA: Niste vi to dobro pogledale.
DITA: Izgleda da vam ta kugla ne pokazuje dobro.
MARIS: Ima na zemlji jako zabavnih mesta.
KATARINA: Jeli, a koja su to mesta.
ANA: Recimo.

MIA: Na primjer.
NORA: Pa recimo...
DITA: Na primjer...
MARIS: Najzabavnije mjesto je...
VILE ZABAVE: Hvar!!!
ČAROBNJAČICE: Ču ču muću upali se.

Gledaju u publiku i razvesele se.

ČAROBNJAČICE: Juhuuu!!

Pastirica sjedi sa štapom u ruci i svira frulu dok ovce šeću i bekeću. Lina gura pastiricu glavom. Na udarac štapom ovce prestanu beketat.

PASTIRICA: Zašto me guraš Ankice?

LINA: Beee Ankica, beeeeee Lina.

PASTIRICA: A joj, ti nisi Ankica. Ti si Lina. (prema Lusi) Ti si onda Ankica.

LUSI: Beeeeee Lusi.

ANKICA: Beeeeee Ankica.

PASTIRICA: A ti si Ankica. A ko si ti?

OVCINA: Beeeeee Ovcina.

PASTIRICA: Ostale su još Kara i Stella. Znam, ti si Stella.

KARA: Be, be, be, be, Kara.

Svi se smiju.

STELLA: Beeeeee Stella.

PASTIRICA: Nisam pogodila niti jedno ime.

OVCE: Beee he he.

PASTIRICA: Moram smisliti neki način kako će vas razlikovati.

OVCE: Beeeeee?

PASTIRICA: Kako mislite zašto? Zato da

Daje im salatu.

znam koju sam pomuzla, koju sam nahranila, koja koju travu voli jesti i još sto razloga.

LUSI: Beeeee graaaaad.

PASTIRICA: Da, znam da postoji mjesto koje se zove grad. Tamo prodajem vaše mljeko i sir.

ANKICA: Beeeee.

PASTIRICA: Stvarno misliš da bi mi tamo mogli pomoći Kara?

ANKICA: Beeeeeee Ankica!!!

PASTIRICA: Oprosti Ankice. Pa, krenimo u grad.

Krenu. Dolaze do kuharice koja pjevuši. Pastirica kuca.

KUHARICA: Naprijed.

Ulazi pastirica i ovce.

PASTIRICA: Dobar dan.

OVCE: Beeeeee.

KUHARICA: Malo su se raskoddakale.

PASTIRICA: Pa to su ovce, a ne kokoši.

KUHARICA: A ovčice. Dat će im malo salatice da se smire.

KUHARICA: Čime vas mogu poslužiti.
PASTIRICA: Pa ja zapravo imam jedan problemčić.

KUHARICA: Mmmmm, nešto ste zahuvali.

PASTIRICA: Pa, nisam, ali moglo bi se zahuhati ako ne naučim raspoznavati svoje ovce. Možete li mi pomoći?

KUHARICA: O, pa da. Zašto ne kažete. Evo, ovu ćemo skuhati, ovu ćemo ispeći u pećnici, ovu ćemo prodinistati, njega ćemo filetirati, a ovu ćemo na ražanj. Tako ćete ih najbolje razlikovati.

Ovce se pogledaju i pobegnu uz beketanje.

PASTIRICA: Smirite se, sve je u redu, ne bojte se, nitko vas neće filetirati ni dinstati.

LINA: Beeeee doktor.

PASTIRICA: Doktor? Imaš pravo Lusi.

LUSI: Beee Lusi, beeee Lusi.

PASTIRICA: Uf, oprosti Lusi.

STELLA: Beee, beeee doktor.

Pastirica kuca.

DOKTORICA: Naprijed.

Pastirica opet kuca.

DOKTORICA: Naprijed.

Pastirica opet kuca.

DOKTORICA: Naprijed!!!!

PASTIRICA: Dobar dan.

DOKTORICA: Lezite.

Pregledava ju.

DOKTORICA: Stetoskop, uši, oči, opustite se, duboko dišite, tako, bravo, recite a, aaaaa. Pa vi ste potpuno zdravi!

PASTIRICA: Pa da.

DOKTORICA: Što onda radite ovdje.

PASTIRICA: Ja nisam došla zbog sebe. Uđite.

Ulaze ovce. Doktorica se popne na stol.

DOKTORICA: Ali, ja nisam veterinarka.

PASTIRICA: Ali, ja zapravo imam problem.

DOKTORICA: Ipak. Koji?

PASTIRICA: Znate, ja imam ovce.

DOKTORICA: To sam primjetila.

PASTIRICA: Ali ne mogu ih nikako razlikovati.

DOKTORICA: (razmišlja) Mislim da imam rješenje za vas. Pomoću ovog cjepriva svaka će ovca izgledati drugačije. (Izvadi injekciju)

OVCE: Beeeeeee. (zabiju se pod stol)

Doktorica ubrizga cjeprivo svakoj ovci i Kara naraste, Stella se smanji, Lina se udeblja, Lusi ostane bez glave a Ovcina se izvrne na leđa.

DOKTORICA: Tebe ćemo povećati. A tebe će u smanjiti. Ma vidi kako je ova mršava. Pod hitno se moraš zdebljati. Ovu ćemo obezglaviti, sigurno ćete ju tako lakše raspoznavati. A tebe ćemo, mališa, okrenuti naopačke.

PASTIRICA: O, pa to je super. Dovoljno su različite da ih mogu razlikovati.

Ovce se vrati kako su i bile.

PASTIRICA: Što se dogodilo? Zašto su opet iste?

DOKTORICA: Zato što je ovo bilo testiranje. Ako želite da takve ostanu morat ćete platiti.

OVCINA: Be be beee?

PASTIRICA: Tako je, koliko to košta?

DOKTORICA: Deset zlatnika po ovci. Dakle to vam je pedeset zlatnika.

OVCE: Beeeeeee.

PASTIRICA: Nemam vam ja zlatnika. Primate li ovčji sir?

DOKTORICA: Ne.

PASTIRICA: Primate li šumsko lišće?

DOKTORICA: Ne.

PASTIRICA: Kestene?

DOKTORICA: Ne.

PASTIRICA: Jabuke?

DOKTORICA: Ne.

PASTIRICA: Vunu?

DOKTORICA: Jok.

PASTIRICA: Bok. Ajmo ovce moje. Uf, kuharica i doktorica mi nisu pomogle.

OVCE: Beee.

PASTIRICA: Pitam se gdje bi sljedeće mogli otići?

OVCE: (pitaju se) Be, be, be, be?

PASTIRICA: Be?

OVCE: Beee.

Čuje se muzika

PASTIRICA: Odakle ova glazba?

OVCE: (pitaju se) Be, be, be, be?

MUZIČARKA: Odavde, ja sam mužičarka.

Ovce se uplaše

PASTIRICA: Ne bojte se ovce moje. Mužičari su... Što su ono mužičari.

MUZIČARKA: Pa, mužičari su ljudi koji proizvode glazbu.

OVCE: Beeee.

PASTIRICA: Aaaaa.

MUZIČARKA: Lijepe su ti ovce, a kako se zovu?

PASTIRICA: Ovo je Lusi.

KARA: Ne, bel!

PASTIRICA: A, da – ovo je Kara.

LINA: Ne bel!

PASTIRICA: Uf, onda je ovo Kara.

LUSI: Ne, bee!!

PASTIRICA: A ovo je... ovo je... ovo je... Ankica.

OVCE: Beeee, jeeee.

MUZIČARKA: Čudno je da tako lijepim ovacama pastirica nezna imena.

PASTIRICA: Pa u tome i je stvar. Meni su sve jednako lijipe i drage te ih nemogu razlikovati.

MUZIČARKA: Možda imam jedno rješenje.

PASTIRICA: Pa jedno mi i treba.

MUZIČARKA: Kad bi svakoj ovci stavila različito zvonče mogla bi ih razlikovati po zvuku.

OVCE: Be be be be.

PASTIRICA: Super, pokušajmo.

MUZIČARKA: Znači, ti si Ankica.

ANKICA: Be.

MUZIČARKA: Evo, zapamtite Ankićin zvuk. Sada ti koja nisi Kara. Kako se zoveš?

PASTIRICA: Lina?

LUSI: Ne, be.

PASTIRICA: Onda Lusi?

LUSI: Da, be.

MUZIČARKA: Zapamtit ovaj zvuk za Lusi.

PASTIRICA: Ti si znači Lina, a ti Kara.

MUZIČARKA: Ovo mi baš zvuči kao Lina, a ovo kao Kara.

PASTIRICA: Hvala za pomoć. U znak zahvalnosti poklonit ću vam svoju frulicu.

MUZIČARKA: O, hvala, obožavam frulice.

Muzičarka izide, a ovce počnu zvoniti.

PASTIRICA: Ovo je gore od moje frulice koju nisam ni znala svirat. Gospodo mužičarko, uzmite nazad svoje zvončice.

Muzičarka svira frulicu.

PASTIRICA: Izludit ću. Može li mi netko pomoći?

NINJA: Trebate li ninja pomoći?

PASTIRICA: Kakvu pomoći?

NINJA: Ninja pomoći je pomoći u kojoj ninje pomažu. Ja sam ninja Saburo.

PASTIRICA: Pa meni baš treba pomoći gospodine Saburo.

NINJA: Oprostite, ali ne čujem vas baš od ove zvonjave.

PASTIRICA: Pa da, u tome i je stvar.

Ovce prestanu zvoniti.

NINJA: Konačno malo mira i tišine.

PASTIRICA: Ja bi htjela da je uvijek tako.

NINJA: Rješit ću vaš problem.

Ninja skida mačem zvonca sa vratiova ovaca.

NINJA: I, 2, 3, 4. Ove zvončice ću odnijet Djedu Mrazu. Nikad dosta zvončića kod Djeda Mraza. Doviđenja.

PASTIRICA: Sretan put. Pozdravite Djeda Mraza.

Ninja odlazi i pjeva zvončice.

PASTIRICA: OK možda je mir i tišina, ali opet neznam kak se koja zove.

Ovce se počnu bunit bekečući

PASTIRICA: Pa šta ja mogu kad ste mi sve iste.

Dolazi koreografica

KOREOGRAFICA: Možda vam ja mogu u tome pomoći.

OVCE: Bee bee bee.

PASTIRICA: Dobar dan.

KOREOGRAFICA: Dobar dan i vama.

PASTIRICA: Bio bi mi bolji kad bi riješila svoj problem.

KOREOGRAFICA: Danas sam bila kod doktorice na pregledu i čula sam za vaš problem.

PASTIRICA: Odakle vam novci za pregled? Ta doktorica je jako skupa.

OVCE: Bee beebee bee.

KOREOGRAFICA: Pa, ja sam najplaćenija koreografica na Balkanu.

PASTIRICA: Koreografica, znači vi ste iz Koree.

OVCE: Bee bee bee.

KOREOGRAFICA: Ne, ja sam sa Balkana.

PASTIRICA: Znači, vi ste balkanograf.

OVCE: Beee....

KOREOGRAFICA: Neeee, koreograf je osoba koja smišlja plesove za kazalište, film itd.

PASTIRICA: Super, krasno, ali kako to može meni pomoći?

OVCE: Beeee.

KOREOGRAFICA: Pa, imala sam ideju da naučim vaše ovce različite plesove pa da ih možete razlikovati po plesu.

OVCE: Beeee.

PASTIRICA: Mislite da je to moguće?

KOREOGRAFICA: To mi predstavlja veliki izazov, vrijeti pokušati.

PASTIRICA: Ali, ja nemam novaca. Mogu vam ponuditi mljeka i sira.

KOREOGRAFICA: Hvala na ponudi, ali ja sam vegan. Meni ne trebaju novci, nego bi mi puno značilo da snimim video sa vašim ovcama kako plešu samnom. To bi mi donijelo dosta popularnosti.

PASTIRICA: Pa pokušajte.

KOREOGRAFICA: Koja bi ovca htjela prva?

ANKICA: Be.

KOREOGRAFICA: Dobro, ajde reci mi kako se zoveš.

ANKICA: Beeeee.

KOREOGRAFICA: O, Ankica, kako krasno ime.

PASTIRICA: Kak zname kaj vam je rekla?

KOREOGRAFICA: Kad sam bila mala živjela sam na farmi pa znam i kraljici i kožici i svinski, a pomalo natucam i kokoši.

PASTIRICA: Rok, rok rok.

KOREOGRAFICA: Sram vas bilo. Možemo Ankice.

Jednu po jednu koreografica svaku ovcu nauči drugačiji ples. Kad im da znak sve zajedno otplesu naučeni ples.

KOREOGRAFICA: Molim vas gospodo pastirice, snimite sa mojim mobitelom kako plešem sa vašim ovcama. Moji pratitelji će biti oduševljeni. Dobit ću milijune lajkova.

PASTIRICA: Kaj da stisnem?

KOREOGRAFICA: Ovo tu i držite.

Ovce se spuste i pasu, a koreografica ih pokušava animirati da plešu, no bezuspešno.

PASTIRICA: Evo gospodo koreograf, objavila sam vam video na tik-toku.

KOREOGRAFICA: Neeeeee. Sad će svi misliti da sam postala pastirica. Moja karijera je gotova.

Koreografica ode.

PASTIRICA: Još jedna karijera uništena.

OVCE: Beeee.

PASTIRICA: Krenimo mi nazad u našu hižicu na našoj livadići.

Pastirica krene, a ovce stope i bleje.

PASTIRICA: Ajmo, pa šta ste se ubibile?

OVCE: Beeee?

PASTIRICA: Ukipile.

Ovce pokazuju na frizeraj i bleje.

PASTIRICA: Ovo izgleda kao frizeraj, ali ovaj znak znači da je životinjama ulaz zabranjen.

FRIZERKA: Ali meni nije zabranjen izlaz

PASTIRICA: A vi ste?

FRIZERKA: Ja sam profesionalna frizerka za sva živa bića. Šišam čak i grmlje.

PASTIRICA: A osim što šišate, farbate li?

OVCE: Be be be.

FRIZERKA: Pa ovo je frizerski salon i tu možemo raditi sve na kosi.

PASTIRICA: A na runu.

FRIZERKA: Reklamam na svim živim bićima, a i mrtvima.

PASTIRICA: Pa, zasad nisu mrtve, ali ćemo se vratiti ako nešto iskršne.

OVCE: Beeeee.

Frizerka napravi čudnu facu.

FRIZERKA: Ajmo preć na stvar, onda što ste htjeli.

PASTIRICA: Eva, vidite ove moje ovce. Lijepa je svaka na svoj način.

FRIZERKA: Pa da, i što želite reći s time?

PASTIRICA: Svaka je bijela, svaka ima oči, nos, usta.

FRIZERKA: Znači da nije svaka lijepa na svoj način, nego na isti način.

PASTIRICA: Pa da, u tome je stvar. Zato ih nemogu razlikovati.

FRIZERKA: Hm da, nezgodno. I kako vam ja mogu pomoći?

PASTIRICA: Možete li svaku ovcu obojati u drugu boju pa će ih moći razlikovati.

FRIZERKA: Ja imam najbolje boje na svijetu, ali imate li vi to čime platiti.

PASTIRICA: Imam sira i vune najbolje na svijetu.

FRIZERKA: I što još?

OVCE: Beeee.

PASTIRICA: I ovce koje znaju plesati. To bi mogla biti odlična reklama za vaš frizeraj.

FRIZERKA: (skinje znak) Ajmo jedna po jedna.

Ovce ulaze, jedna po jedna, u frizeraj i izlaze u raznim bojama. Kad sve izdužu zapešu.

ŠARENI POTOK

Bob tuče čekićem o dljetu. Dolazi Lana.

BOB: Što to smrdi, smrdi, smrdi... Neš stvarno smrdi, smrdi, smrdi... Šta je to, to, to...

LANA: Znaš, upravo si me sad povrijedio s tim što si mi rekao da smrdim.

BOB: Tko si ti, ti, ti...

LANA: Ja sam tvor Lana, a tko si ti?

BOB: Ja sam djetlić Bob, Bob, Bob...

LANA: Bok Bob.

BOB: A zašto si ti tako tužna Lana smrdana, ana, ana...

LANA: Tužna sam zato kaj se nitko neće igrat samnom.

BOB: Ko je niko, niko, niko...

LANA: Jedan čiko, ali nisam mislila na njega. Ništa se ne želi igrati samnom.

BOB: Zašto? Zašto? Zašto?

LANA: Zato, zato, zato što smrdim.

BOB: A zašto smrdiš, diš, diš, diš...

LANA: Pa cijela obitelj mi smrdi, mi smo takvi.

Dolazi krtica Maja

MAJA: Ej, Šta to ovako smrdi?

BOB: Tvor, tvor, tvor...

MAJA: A šta tako nabija?

LANA: Djetlić.

LANA I BOB: A ko si ti, ti, ti...

MAJA: Krtica.

LANA: A kako se zoveš?

MAJA: Maja.

BOB: A što ti je to u ruci, ruci, ruci...

MAJA: Pismo. Poštari mi je rekao da mi ga šalje prijateljica divokoza.

LANA: Pa pročitaj ga.

MAJA: Ali ja sam krtica i niš ne vidim.

LANA: Dobro, daj, ja ću ti pročitati. Čita pismo. Drugurigu Maja. Šta je ovo?

BOB: To na planinskom jeziku znači draga Maja, Maja, Maja...

MAJA: A kako ti znaš planinski jezik?

BOB: Naučio me moj prijatelj orao Vid, Vid, Vid sa kojim sam išao zajedno u školu letenja, enja, enja, enja... U pomoći, u pomoći, u pomoći...

LANA: Daj se smiri. Šta si se najeo ludih crva?

BOB: Vidim ježa, eža, eža...

MAJA: Njušim ježa.

LANA: Bolje nego da njušiš mene.

IVAN: Nemorate me se bojati. Ja sam tupi jež.

MAJA: Kako misliš tupi?

IVAN: Pa, eto tako, bodlje su mi potpuno tuge.

BOB: OK?

Pojavljuje se Lisica Lisa i prисluškuje ih.

LISA: Oho, neko veselo društvo. Baš da čujem što pričaju.

LANA: Dobro, dobro, ja smrdim, ovaj trokira, ova je čorava, ovaj je tup, a pismo?

Lana čita pismo, a Bob prevodi.

Drugurigu Maja.

Draga Maja.

Ej kn voud periro.

Dugo se nismo vidjele.

MAJA: Pa ja tebe nisam nikad.

Pismo nastavlja govoriti divokoza Marina, kao da ga piše, a Bob i dalje prevodi.

Dumir ruška furg du čukim.

Imam rješenje za tvoj problem.

Dor mare kukić prima eskabeljo buzi.

U mojoj planini postoji šaren potok koji liječi sve probleme.

Rukan et kori fukireče.

Čekam te dođi progledati.

Juka peronjo Marina.

Tvoja divokoza Marina.

MAJA: Jupi, napokon ću vidjeti.

IVAN: Možda mi se u tom potoku naoštare bodljice.

BOB: A ja možda počnem normalno cvrkutat, kutat, kutat, kutat...

LANA: Ja možda zamirišim kao najlepši francuski parfem.

LANA: Pa krenimo već jednom.

Odu svaki na svoju stranu.

LISA: Što to moje uši lisičje čuju. Šaren potok koji liječi sve probleme. Možda meni tamo opet naraste rep kojeg mi je vuk u borbi otkinuo. Pratit ću ih.

Vraćaju se Lana, Bob, Maja i Ivan.

BOB: A gdje je ta tvoja prijateljica divokoza, koza, koza, koza...

MAJA: Na crnoj planini.

SVI: Krenimo, mo, mo, mo...

LISA: Krenimo.

Hodju

MAJA: Papa Bob, jesmo li stigli?

BOB: Ali ja neznam kako izgleda, izgleda ta planina, nina, nina...

MAJA: Pa to je jedna crna planina.

LANA: Ali ispred nas je jedna tirkizna planina.

IVAN: Misliš ona žuta?

LIJA: Meni je baš zelena.

BOB: To nije ni tirkizna ni žuta nego plava, va, va va...

MAJA: Meni je sve crno jer ne vidim, ali neznam što je vama.

Pojavljuje se divokoza Marina

MARINA: Dobrodošli na moju rožu planinu.

SVI: Roza???

MARINA: , svatko ju vidi na svoj način, a zapravo je šarena jer po njoj teče čarobni šaren potok

MAJA: Marina, to si ti!!!

MARINA: Maja, prijateljice staja!!!

BOB: A to je ta tvoja prijateljica, Ijica, Ijica...

LANA: Kako to da ne govorиш planinski?

MARINA: Ah, strašno nam se razvio turizam na planini pa sam morala naučiti strane jezike.

IVAN: Pa to je divno, znači da možemo razgovarati.

MARINA: A tko ste vi uopće i što radite ovdje?

MAJA: To su moji prijatelji.

BOB: Pročitali smo tvoje pismo, ismo, smo, o. Ja sam ga preveo, evoe, veo, eo, o...

IVAN: Da, i ja imam problema.

LIJA: ko ih nema?

MARINA: Ha buda kromi...

LANA: Hej stani!

MAJA: Ne na planinskom.

MARINA: A da, oprostite. Dakle, šaren potok je pravo mjesto za vas jer rješava probleme. Izvolite.

BOB: Ja ču prvi, prvi, prvi...

Uleti/izleti

BOB: Kako je topla voda, krasan kupanjac. Hej, pa ja cvrkućem kao prava ptičica. Juhu!!! Sljedeći!

LANA: Ja ču.

Uleti/izleti

LANA: Uf, smočila mi se sva dlaka. Moram se protrest.

SVI: Neeee, zasmrdit češ nas sveeeee.

Lana se protrese.

MARINA: Kakav je ovo božanstven miris?

LANA: Zar stvarno djeluje? Idem u Pariz

IVAN: Išao bi i ja.

LANA: U Pariz?

IVAN: Ne, u Slavoniju, al ne mogu ovako sa tupim bodljama.

BOB: Pa, uskači onda u potok.

Uleti/izleti

IVAN: Boc, boc iglicama, ne diraj me ručicama.

SVI: Bode bode jež, bit će suza – bjež!

Pojavljuje se Lija.

LIJA: Bok društvo, mogu li se i ja okupati?

MARINA: Pa čekaj malo, koliko vas ima?

IVAN: A tko si ti?

LIJA: Ja sam lisica Lija.

BOB: A gdje ti je rep?

LANA: Jesi ga stavila u džep?

LIJA: Izgubila sam ga u borbi s vukom.

MARINA: Ajde, briši u potok.

Uleti/izleti

LIJA: Ja imam opet svoj rep i baš mi je lijep.

MARINA: Pa moja prijateljica Maja još nije bila u potoku.

MAJA: Pa kad ne vidim gdje je.

LANA: Samo slijedi moj miris.

Uleti/izleti

MAJA: Marina, Marina? Tko je od vas Marina?

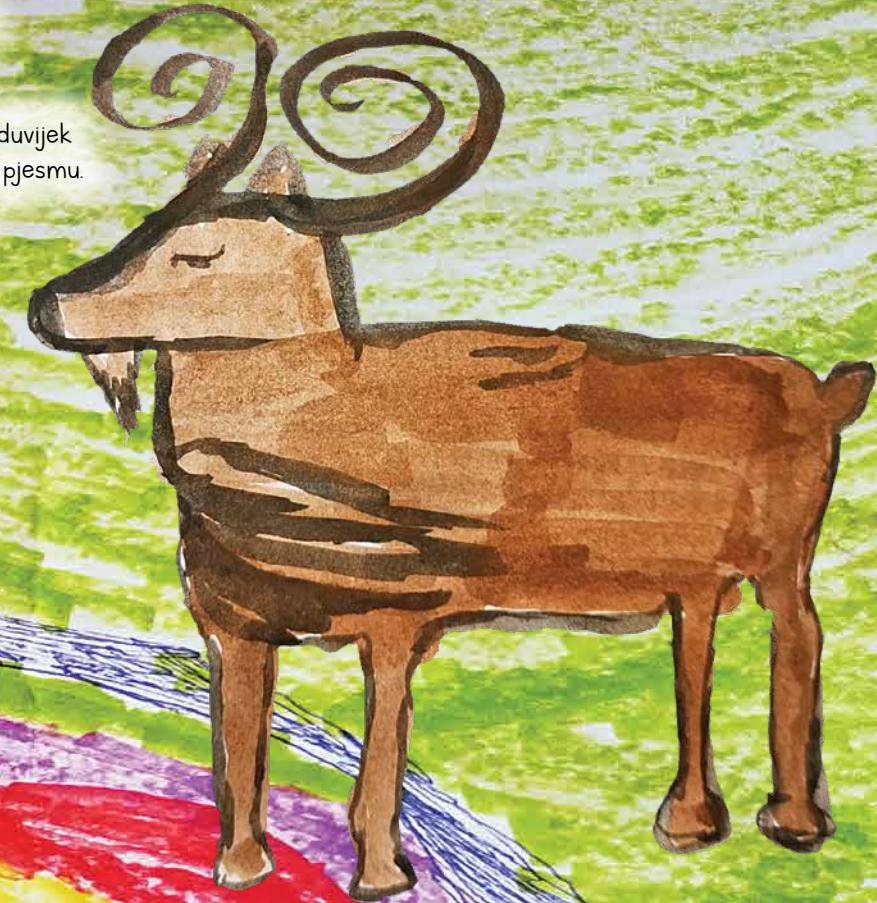
Pokazuje jednog po jednog, a oni svi šute.

MAJA: Ja nikad do sad nisam vidjela, dli sam oduvijek čula. Neka svatko otpjeva svoju najdražu pjesmu.

Jedan po jedan pjevaju. Marina pjeva zadnja.

MAJA: Marina, prijateljice, hvala ti!!!

SVI: Živjelo prijateljstvo!!!

VESELE BOJE
MINI PIKASO – CELINA
JACK – DORIAN
NARA – TARA
MONA LISA – ANA
LEONARDA DA VINCI – MARIJETA
DJEVOJKA U CRNOM – ZARA
ROZE MACE – ROSA I MARINA
ŽABA – ANDRIJA
PLAVI ČOVJEK – TONKA
LJUBIČASTI CVIJET – VIKTORIJA
NARANČASTA LISICA – EMA
SMEĐI PSI – JELENA I
SEBASTIJAN
CRVENI KONJ – MARTINA
ŽUTI LEPTIR – MARIJETA

Mini Pikaso dolazi na pozornicu
MINI PIKASO: Slikari, kolege, Jack,
Nara, Mona Lisa,
Leonarda da Vinci!!

LEONARDA: Reci Mini Pikaso.
MINI: Znate li vi koji je danas dan?

LEONARDA: Utork.

JACK: Petak.

MONA LISA: A joj, pa danas je međunarodni dan boja.

NARA: A navečer se održava bal.

MINI: Bravo, pun pogodak.

LEONARDA: Jao, kaj da obučem?
JACK: Nemam ništa prikladno za međunarodni dan boja.

MONA LISA: Bijela je majica moja.

SVI: I moja, i moja...

MINI: Gle onu crnu djevojku, možda nam ona može dati malo crne boje. Hej, crna djevojko!

JACK: Come here black girl.

MONA LISA: Nera.

CRNA: Zvali ste me, što vam treba?

LEONARDA: Kaže se kaj vam treba.

NARA: Treba nam malo crne boje da ukrasimo majice.

CRNA: Tko hoće crnu boju mora ju zaslужiti. Recite zašto želite baš crnu.

MINI: Crna je noć, a ja volim noć.

MONA LISA: Ja imam crnog psića.

NARA: Meni je život crn.

LEONARDA: Gle onog žutog leptirića. Ja želim žute boje na svojoj bijeloj majici da me usreći. Leptiriću!!

LEPTIR: Tko me zove?

LEONARDA: Ja, Leonarda da Vinci i moji prijatelji slikari.

LEPTIR: Vi bi sigurno malo žute boje. Nabrojite mi žute cvjetove.

LEONARDA: Maslačak.

MINI: Narcisa.

MONA LISA: Suncokret.

JACK: Look, blue girl.

SVI: Plava, plavušol!

PLAVA: Šta želite od mene.

SVI: Plave boje na majicu.

PLAVA: Morate riješiti jedan zadatak. Što je sve plavo?

MINI: Nebo.

MONA LISA: Riba.

NARA: Policija.

JACK: Dinamo.

LEONARDA: Mislim da sam vidila mica mace.

MONA LISA: I to roze mica mace.

MACE: Mijau, mijau, mijau.

JACK: Znate li vi govoriti ili samo mijaučete.

MACE: Znamo i govoriti.

MONA LISA: Mi želimo rozu boju.

MACE: Onda nabrojite sve roze životinje.

LEONARDA: Pajcek.

MINI: Flamingo.

MONA LISA: Jednorog.

JACK: Unicorn.

NARA: Leptir.

Doskakuće žaba a slikari se razbjede

ŽABA: Kuda ste pobegli. Tko bude hrabar dobit će zelene boje.

MONA LISA: Bokić.

ŽABA: Nagrađujem tvoju hrabrost.

MINI: Valjda te ne moram poljubiti da dobijem malo zelene boje.

ŽABA: Ne, ja nisam iz te priče.

JACK: Volim krastavce.

ŽABA: Evo ti onda.

LEONARDA: Kre.

ŽABA: Bre. Nakon žabe evo vam i konja.

KONJ: Njihiji

LEONARDA: Njihiji i tebi.

KONJ: Mislim da vam treba još boja.

SVI: Treba, treba...

KONJ: Nahranite me crvenim voćem i povrćem.

LEONARDA: Evo paradajz.

MINI: Evo jabuka.

MONA LISA: I jagoda.

JACK: Fine trešnje.

NARA: I papričica.

KONJ: Ja odlazim jer dolaze dva psa.

PAS: Vau, vau.

PASS: Kaže da je gladan.

JACK: Evo ti kobasicu.

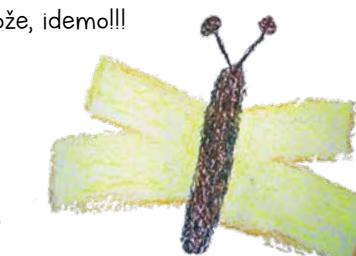
MONA LISA: I kost.

MINI: Jedan pseći kolačić.

NARA: I šnicla.

PAS: Vau, vau.

PASS: Rekao je hvala.

LISICA: Jel zrak čist?

MINI: Je, a ko pita?

LISICA: Ja, narancasta lisica, jako lukava. Tko želi narancastu boju:

SVI: Ja, ja, ja...

LISICA: Dobit ćete ju ako me povedete na bal.

SVI: Može, idem!!!

BOJE

BOJA ŽUTA, BOJA PLAVA
 OH, OD OVOG BROJANJA MI SE SPAVA.
 IDEM JU NA SPAVANJE POĆ,
 ALI, GLE, ČEK! VEC JE PROŠLA NOĆ.
 PROBUDIM SE U ZORE CIK,
 U OGLEDALU VIDIM SVOJ PREDIVAN LIKI!
 PADA KIŠA SVE JE SIVO.
 KADA SE SUNCE POJAVI, SYAKA BOJA SVOJU FEŠTU SLAVI.
 ONE ĆE ZAJEDNO U KOOLU PLESAT,
 SYAKA ĆE SVOJU LJEPOTU DRUGOJ U FALU SKRESAT.
 MISLIM DAJE OVOJ Pjesmi KRAJ
 JER JE BOJE POJEO TROGLAVI ZMAJ!
 (KRAJ)

ARENA JIMA

ŠUMA, ŠUMA MJESAMO SA
 ŽELENIM KROŠNJAMA I SMEĐEG
 DEBLA. KROŠNJE IMAJU RAZLI
 ĆITE BOJE: ŽUTA, CRVENA, SMEĐA
 I ŽELENA. TE BOJE SE MJENJAJ
 SJ, OVISI O TNOMLJE RASPOČE
 NJU. SVE BOJE SU U TVORI
~~STVARI~~ GLAVI I MOŽEŠ SJ
 IH ZAMISLITI DA SU SIKARNO
 NA STVARIMA KOSE POSJEF
 ZATO MAŠTAJ BOJE.

Dragi prijatelji,

evo ni ova neobična 2020. godina nije nas uspjela spriječiti da ne objavimo slikovnicu i snimimo filmove na temu BOJE. Unutra se opet nalazi nekoliko tekstova su pogodni da ih postavite u svojoj dramskoj družini ili ih iskoristite za igru. Svakako će vas zadovoljiti i samo njihovo čitanje. Tri priče iz ove slikovnice su ekranizirane, a možete ih naći na www.maligrad.hr

Prijatelji festivala:

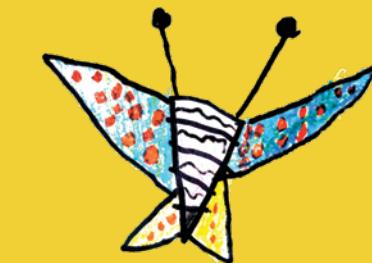
vrboska
TURISTICKA ZAJEDNICA

KRAŠ dd, Antonija Sarjanović, Davor Rogić, Ivica Martić, Tamara Ugrina, Tin Rožman, LDK Promet,
Lea Ekštajn, "Tvornica smijeha", MO Gornji Grad – Zagreb, Slastičarna Hvar, Yellow submarine,
Tantum natural workshop, Bikarija, Antique Hvar, Justinart, OŠ Jelsa

AUTORI: polaznici festivala dječjeg stvaralaštva "Mali grad Faros", "Mali grad Jolha", "Mali grad Lisina",
"Mali grad Verboscam", "Mali grad Vallum", "Mali grad Agram", "Mali grad Ivanić Grad" i "Max teatar"

BOJE

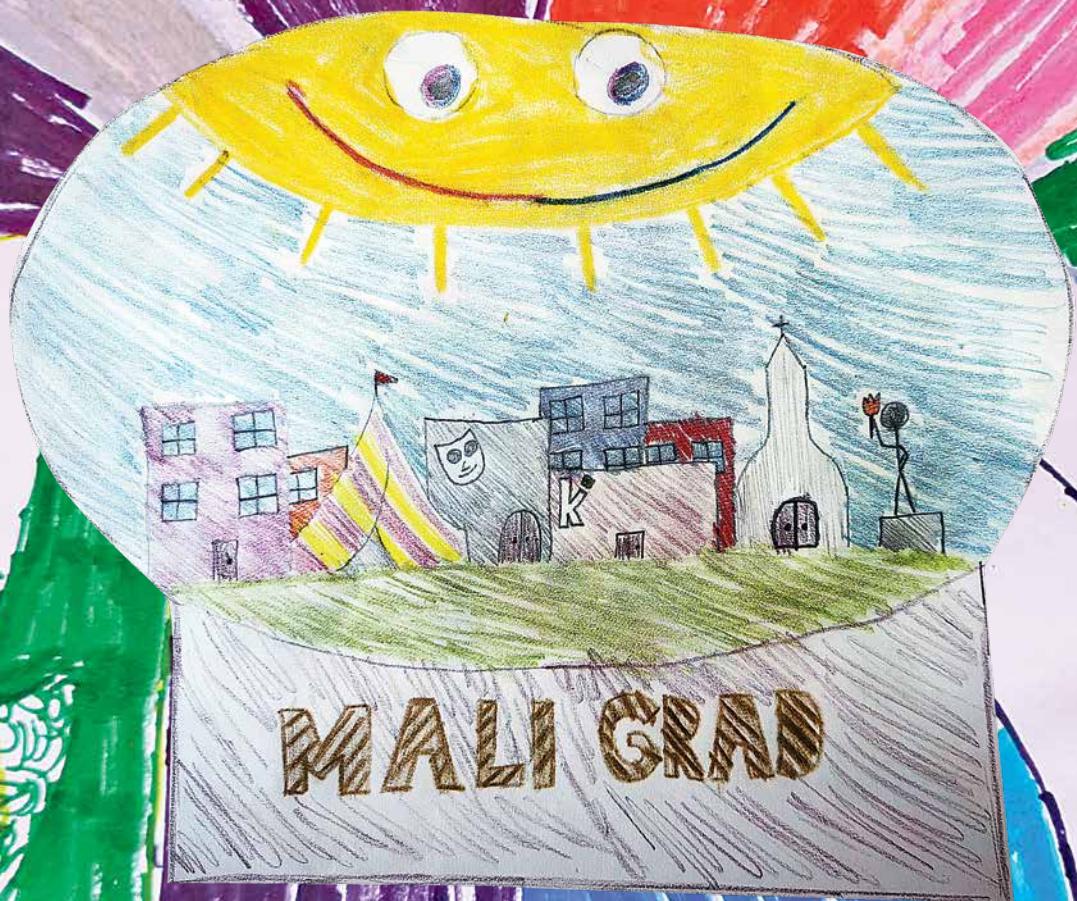
UREDNIK: KIKI

IZDAVAČ: Udruga "Mali grad Faros"

LIKOVNO-GRAFIČKO OBLIKOVANJE: Antonija Sarjanović

TISAK: LDK Promet

ISBN 978-953-49145-0-2

ISBN 978-953-49145-0-2

A standard linear barcode representing the ISBN number 978-953-49145-0-2.

9 789534 914502

MaliGrad